

at strække os endda ret vidt med Hensyn til en Forøgelse af Konjunkturtillæget, men at vi var Modstandere af Stedstillæget, navnlig da af en Forøgelse af Stedstillæget. Der er her at bemærke, at man, naar man tidligere har ændret noget ved de forskellige Tillæg, altid har søgt at ændre paa Konjunkturtillæget og aldrig har tænkt sig Muligheden af at ændre paa Stedstillæget; det er første Gang i de Aar, der er gaaet siden 1919, at man tager fat paa Stedstillæget og ændrer det paa en saadan Maade, at man yderligere forrykker det Forhold, der er mellem Tjenestemænd i al Almindelighed og Tjenestemænd, som har et særlig ansvarsfuldt Hverv. Jeg sagde ved første Behandling, at det kunde vi ikke være med til, men tilføjede, at vi dog vilde være villige til at benytte ogsaa dette Beløb paa 2,6 Mill. Kr. til Fordel for Tjenestemændene, men paa en saadan Maade, at der blev nogen Forbindelse mellem Grundlønnen og denne yderligere Forhøjelse. Dette har vi da opnaaet paa den Maade, at vi har foreslaaet det hele Beløb paa ca. 9,6 Mill. Kr. anvendt til en Forhøjelse af Konjunkturtillæget. Under disse Omstændigheder er vi altsaa gaaet med til den glidende Skala. Jeg gav ved Lovforslagets første Behandling Udtryk for Betæneligheder i Retning af, om Statens Økonomi nu ogsaa tillod, at man gik til en saadan aarlig Forøgelse af Udgifterne paa mellem $9\frac{1}{2}$ og 10 Mill. Kr., men efter at den højtærede Minister har udtalt, at han tør paatage sig Ansvar for at afholde denne Udgift, uden at der derved fremkommer nogen Underbalance paa Statens Regnskab, maa disse Betæneligheder siges at været fjernet, og under disse Forudsætninger er vi med.

Der er blevet sagt, at man maatte lægge vel Mærke til, at Regeringens Lovforslag var fremkommet efter en Forhandling med Tjenestemændenes Organisationer, og at Tjenestemændenes respektive Organisationer alle uden Undtagelse havde tiltraadt en Overenskomst med Finansministeren. Jeg sagde allerede ved Lovforslagets første Behandling, at der selvfølgelig ligger en vis Styrke i en saadan Forhaandsoverenskomst, og at man ikke kan nægte, at Lovforslaget fremtræder med noget større Vægt, naar der paa Forhaand er en Forstaaelse, en Overenskomst mellem de interesserede Parter. Men derfra og til at sige, at Bevillingsmyndigheden, Lovgivningsmagten ikke skulde have Adgang til — det være sig i sin Helhed eller indenfor enkelte Partier — at tage Afstand, at stille Ændringsforslag, en saadan Betragtning tror

jeg dog ikke, nogen vil gaa med til. Selvfølgelig maatte vi, idet vi tog et skyldigt Hensyn til den Forstaaelse, der er tilvejebragt, staa frit med Hensyn til, om vi vilde søge at gennemføre visse Ændringer. Nu ser jeg, at der i Betænkningen er optrykt en Skrivelse fra Danske Statsemedsmænds Samraad, hvori det udtales, hvad der i og for sig er ganske naturligt, at det i Overensstemmelse med den Stilling, det tidligere har taget, fremdeles maa tilraade Forslagets Gennemførelse. Jeg ved ikke, paa hvis Initiativ denne Skrivelse er fremkommet, men jeg tænker mig, at det ikke er ganske uden Hensigt, at den er aftrykt her som Bilag. Der er i og for sig ikke noget at sige dertil, det er maaske endda ganske fornuftigt af dette Samraad, at det overfor Offentligheden erklærer, at det selvfølgelig staaer ved det Løfte, som det i sin Tid har givet. Det skal jeg ikke have noget at indvende imod, men det forandrer ikke, at man, hvad jeg allerede har udtalt, fra Rigsdagens Side naturligvis maa have Frihed til at tage Lovforslaget op til Overvejelse og eventuelt fremsætte Ændringsforslag dertil.

Udvalgets ærede Ordfører (Valdemar Olsen) sagde, at vore Ændringsforslag væsentlig kom de højere lønnede til gode. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de allerede for den 4de Klasse, den, hvor Grundløn og Alderstillæg bevæger sig fra 2 400 til 2 899, betyder en Forbedring. Jeg tror saaledes, at man maa have Lov til at sige, at de betyder Forbedring ikke væsentlig for de højere Lønninger, men langt snarere for Mellemlønningerne, hvor der sikkert er en ret betydelig Trang til Stede.

Den ærede Ordfører for Venstremindretallet (Søren Svendsen) udtalte Betæneligheder med Hensyn til Lovforslagets finansielle Følger. De samme Betæneligheder har vi næret og ogsaa givet Udtryk for tidligere, men efter at Finansministeren har stillet sig saaledes, at han mener at kunne skaffe de fornødne Midler, endda uden at der dertil kræves særlige Forholdsregler, har vi ment overfor det efter vor Formening berettigede Krav fra Tjenestemændene at ville stille os forstaaende og velvilligt. Jeg tilraader derfor at stemme for de af os stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der findes i det Afsnit, der omhandler Flertallets Betænkning og indeholder Motivering for at fastholde Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, og saaledes som det er bygget op over Overenskomsten mellem Regeringen